

بررسی ارتباط بین تمرکز مالکیت و سودآوری بانک‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران با توجه به نقش تعدیلگر اندازه بانک

میشم لطفی کلهری^۱

محمدحسن رنجبر^۲

مهسا قجریبگی^۳

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۵/۰۱ تاریخ چاپ: ۱۴۰۰/۰۶/۰۷

چکیده

هدف این پژوهش بررسی ارتباط بین تمرکز مالکیت و سودآوری بانک‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران با توجه به نقش تعدیلگر اندازه بانک می‌باشد. برای دستیابی به این هدف، در محاسبه سودآوری بانک از دو شاخص بازده کل دارایی‌ها (ROA) و بازده حقوق صاحبان سهام (ROE) استفاده گردید. نمونه‌ی آماری شامل ۱۵ بانک پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران طی دوره زمانی ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۸ (۷ ساله) می‌باشد. آزمون فرضیات با استفاده از رگرسیون خطی و با نرم‌افزار ایویوز اجرا گردید. نتایج پژوهش نشان داد که بین تمرکز مالکیت و سودآوری (بازده کل دارایی‌ها) ارتباط مستقیم وجود دارد ولی بین تمرکز مالکیت و سودآوری (بازده حقوق صاحبان سهام) ارتباط معناداری وجود ندارد. همچنین اندازه بانک ارتباط بین تمرکز مالکیت و سودآوری (بازده کل دارایی‌ها) را تعدیل می‌کند در حالیکه اندازه بانک ارتباط بین تمرکز مالکیت و سودآوری (بازده حقوق صاحبان سهام) را تعدیل نمی‌کند.

واژگان کلیدی

تمرکز مالکیت، سودآوری، اندازه بانک

^۱ دانشجوی کارشناس ارشد حسابداری، دانشگاه غیاث‌الدین جمشید کاشانی، قزوین، ایران. (نویسنده مسئول: Meysamlotfi.k@gmail.com)

^۲ عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی. (Mhranibar54@gmail.com)

^۳ دکترای حسابداری، مدیر گروه حسابداری دانشگاه غیاث‌الدین جمشید کاشانی، قزوین، ایران. (Mmm_gh2002@jku.ac.ir)